

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 6.2.2015
Čj. MSP-606/2014-OD-SPZ/3
Počet listů: 2
Příloha: 1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obviněný R. M. – stížnost pro porušení zákona

Příloha:

kopie spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 sp.zn. 6 T 188/2012

Podle § 266 odst. 1 odst. 2 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného R.M.

stížnost pro porušení zákona

proti trestnímu příkazu samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 3.12.2012, sp.zn. 6 T 188/2012, kterým byl obviněný R. M. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Uvedeného přečinu se obviněný M. dle trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 dopustil tím, že

dne 17.11.2012 ve 20.30 hod. v Praze 4, v ul. 5. května, řídil ve směru z centra osobní motorové vozidlo tov. zn. Škoda Felicie, barvy šedé metalízy, přitom byl zastaven policejní hlídkou v rámci silniční kontroly, a to při vědomí, že pozbyl řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12ti bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem č. 361/2000 Sb. dle rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odbor dopravně správních agend č.j. S-MHMP-DSA-691376/2009 ze dne 26.8.2009, přičemž uvedené oznámení převzal osobně dne 3.9.2009 a následně dne 9.9.2009 byl řidičský průkaz odevzdán Magistrátu hl. m. Prahy, po uplynutí lhůty pak neprokázal zákonem stanovenou odbornou a zdravotní způsobilost, jež je podmínkou vrácení řidičského průkazu.

za což byl podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců, jehož výkon byl dle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 12 měsíců. Současně byl R. M. uložen dle § 73 odst. 1 tr.

zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 12 měsíců.

Stížností pro porušení zákona je napadán citovaný trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 4 ve všech jeho výrocích o vině i trestu dle § 337 odstavec 1 písmeno a) v návaznosti na § 12 odstavec 2 a § 13 odstavec 1 trestního zákoníku, jakož i postup citovaného soudu, kterým byl porušen zákon zejména v ustanovení § 2 odstavec 5, 6 trestního řádu.

Podle ustanovení § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku spáchá přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu nebo pro kterou takové oprávnění pozbyl.

Přezkumem obsahu trestního spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 sp.zn. 6 T 188/2012, bylo zjištěno, že v předmětné věci nebylo rozhodnuto o vině a trestu v souladu s ustanovením § 13 odst. 1 trestního zákoníku, dle kterého trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný čin a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně a ani v souladu s ustanovením § 12 odstavec 2 trestního zákoníku, tedy zásadou subsidiarity trestní represe, dle kterého trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

Současně důkazy, provedené v přípravném řízení i v důkazním řízení před soudem I. stupně nebyly hodnoceny ze strany Obvodního soudu pro Prahu 4 v souladu s ustanovením § 2 odstavec 5, 6 trestního řádu.

Nejvyšší soud usnesením ze dne 18. 9. 2013, sp.zn. 15 Tdo 876/2013, rozhodl ve velkém senátu trestního kolegia o dovolání Nejvyššího státního zástupce ve věci obviněného Františka Vrány vedené u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn. 1 T 315/2012 proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2013, sp. zn. 5 To 73/2013.

Z odůvodnění usnesení vyplývá, že skutkovou podstatu přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může naplnit jen obviněný, který jako řidič podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění na základě rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci a řídí motorové vozidlo v době jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle tohoto zákonného ustanovení. Pokud obviněný řídí motorové vozidlo po uplynutí této doby, byť nepožádal o navrácení řidičského oprávnění, nespáchá přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. V takovém jednání je možné spatřovat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e), bodu 1. zákona o silničním provozu, neboť řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81 zákona o silničním provozu.

Pro úplnost velký senát Nejvyššího soudu dodává, že stejným způsobem je třeba nahlížet na řidiče, jemuž byl uložen trest nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu nejméně jednoho roku, uložený trest nebo sankci vykonal, ale dosud neprokázal zákonem stanovenou odbornou a zdravotní způsobilost k vrácení řidičského oprávnění a řídil motorové vozidlo. Ani jeho jednání nevykazuje zákonné znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a)

trestního zákoníku, ale mohlo by být příslušným orgánem posouzeno jako výše označený přešupek.

Jak patno shora, jednání obviněného bylo nesprávně kvalifikováno jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Zažalovaný skutek by mohl být posouzen jako přešupek.

Na základě shora uvedených skutečností **navrhují**, aby Nejvyšší soud

1. podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 3.12.2012, sp.zn. 6 T 188/2012, byl porušen zákon v neprospěch obviněného R. M. v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, § 13 odstavec 1 a § 12 odstavec 2 trestního zákoníku v návaznosti na ustanovení § 2 odstavec 5, 6 trestního řádu;
2. podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadený trestní příkaz zrušil a zrušil i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
3. dále aby postupoval dle § 271 odst. 1 tr. řádu a sám ve věci hned rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 9/2015](#)